

A JE TO VENKU! KLAUS SCHWAB, fašistický šéf WEF, nepřítel lidstva a propagátor Velkého resetu, JE Z MATČINY STRANY ROTHSCCHILD!

- CZ24 News | 30. dubna 2023

Tuto neuvěřitelnou informaci jsem se dozvěděla na mém velmi oblíbeném „konspiračním“ webu HumansAreFree. A protože ozdrojovaný článek je doplněn i jeho rodokmenem, který to jasně prokazuje, zveřejňuji tuto informaci i pro čtenáře mého blogu. A šířte ji prosím dál, třeba to pár dalším lidem konečně otevře oči. Protože tohle si fakt nevymyslíš!

Fred Schwab se narodil ve Frankfurtu. V roce 1935 se mu podařilo opustit Německo. **Jeho manželka Marianne Rothschildová pocházela z města Bad Homburg**. Po pogromech v roce 1938 uprchla přes Velkou Británii do USA. Pár později navštívil svou bývalou zemi jako hosté města Frankfurt, ke kterému udržovali velmi hluboké citové vazby. Oba dva se sem často vraceli, potkávali tu své bývalé spolužáky a přednášeli tu na školách.

Rodokmen Klause Schwaba z matčiny strany

Jejich dcera Madeleine byla pozvána městem Bad Homburg v roce 2013. Zúčastnila se slavnostního zahájení památníku deportace v rodném městě své matky. Odtud byli její prarodiče v roce 1942 deportováni do koncentračního tábora Theresienstadt.

Fred Schwab: „Musíme Se Dívat Dopředu“

Fred Schwab se narodil jako Friedrich Ernst Schwab do židovské rodiny se staletou historií v Německu ve Frankfurtu.

Narodil se v tomto metropolitním městě v roce 1918, a vyrůstal na Rheinstraße 7 ve frankfurtské čtvrti Westend, kde navštěvoval nedaleké Goethe-Gymnasium. Fredův otec vlastnil velký podnik na Moselstraße 4 (Gebr. Feisenberger. Kurzwaren, Spielwaren, Strumpfwaren).

Rodina se ve Frankfurtské společnosti poměrně pevně usadila. Jeho rodiče se vzali v tradičním hotelu Frankfurter Hof v doprovodu svých křesťanských a židovských přátel. Rodina nebyla příliš věřící a tak navštěvovala liberální Westend synagogu. Slavili „Weihnukka“: Chanuku a také Vánoce („Weihnachten“ v němčině).

Když byl Hitler dosazen k moci, tak jejich rodina ani vzdáleně neuvažovala o nějakém odchodu ze země. Ve škole si Fred zpočátku antisemitismu a nacistů téměř vůbec nevšímal. V roce 1935 však školu opustil s desetiletým všeobecným středoškolským vzděláním (Mittlere Reife), aby zahájil obchodní učňovskou školu.

Fred a Marianne (Rothschild) Schwabovi v USA koncem 40. let na soukromé fotografii

Rodina stále více uvažovala o emigraci. Nejprve tedy poslali Freda, nejmladšího člena rodiny, do USA, protože v Německu již neměl vůbec žádnou perspektivu. Jeho otec a starší bratr Hans (Hank) byli zatčeni během pogromů v roce 1938 a následně deportováni do Buchenwaldu.

Asi po čtyřech týdnech bylo oběma dovoleno tábor opustit, protože Fredově matce se s pomocí jejích strýce v USA podařilo získat emigrační papíry. V Buchenwaldu otec ztratil 30 kg (66 liber) a hlavně jakoukoli naději, že by nadále zůstal ve své rodné zemi.

V roce 1942 byl Fred odveden do americké armády a poslán nazpět do Německa, protože uměl jazyk. Už tehdy ale pracoval na lepší komunikaci. Ne všichni Němci pro něj byli nacisté a ne všichni členové národní strany byli antisemité. Tento postoj mu umožnil navázat stará přátelství a také navázat mnohá nová v jeho pozdější kariéře v chemickém průmyslu. Jeho kontakty ho proto často zavedly nazpět do Německa.

V roce 1995 získal bývalý obyvatel Frankfurtu Spolkový kříž za zásluhy (Bundesverdienstkreuz) a také za své celoživotní zásluhy a úsilí o usmíření.

„Musíme se dívat stále dopředu,“ bylo jeho životní motto. Přesto mu ale záleželo na připomenutí zločinů nacistického režimu a osudů židovských rodin.

Marianne Schwab, rozená Rothschild, v USA před fotografií svého zesnulého manžela Freda, Angelika Rieber, 2012 | © Angelika Rieber

V roce 1992, 55 let po útěku z Německa, se Fred Schwab konečně vrátil do Frankfurtu jako oficiální host. Projekt židovský život ve Frankfurtu mu zajistil přednášku na jeho bývalé škole Goethe-Gymnasium. Doprovázela ho jeho manželka Marianne a dcera Madeleine.

Marianne Rothschild a Friedrich Schwab se poznali ve Frankfurtu a o něco později se dali dohromady a vzali se v USA.

Marianne Schwab, Rozená Rothschild: „Vždy se mi trochu stýská po Bad Homburgu“

Marianne se narodila ve Frankfurtu v roce 1919. Vyrůstala ve městě Bad Homburg, **kde její otec Louis Rothschild řídil místní banku**. Rodina proto žila přímo v centru města na Louisenstraße.

Louis a Melanie Rothschildovi na jejich svatbě v Bad Homburgu, soukromá fotografie

Na rozdíl od rodiny Freda Schwaba tak byli Rothschildové naopak velmi věřící a také aktivní členové židovské kongregace. Marianne proto nejprve navštěvovala dívčí střední školu (Lyzeum) v Bad Homburgu (dnes Humboldtschule). Později nastoupila do učení jako kineziterapeutka.

Během pogromů v roce 1938, přesně to bylo 10. listopadu 1938, byla svědkem totálního zničení bytu svých rodičů. Po tomto vystřízlivění se její rodiče rozhodli poslat své děti nejprve do zahraničí a o něco později je tam následovat. Dne 17. března 1939 odjela Marianne společně se svou babičkou z Německa. Její bratr Eduard, zvaný Edu, byl poslán do Nizozemska. Odtud se zoufale, ale neúspěšně snažil dostat také do USA. Marianne stále udržovala častý poštovní kontakt se svými rodiči. Její rodiče byli nuceni opustit dům na Louisenstraße v Bad Homburgu. Nejprve se nastěhovali k

příbuzným, později se museli přestěhovat do židovského ghetta v Gorch-Fock-Straße.

Dopis Červeného kříže Melanie a Louise Rothschildových jejich dceři den před jejich deportací 28. srpna 1942, soukromá korespondence

Marianne se ale nepodařilo dostat své rodiče z Německa. Dne 28.8.1942 byli deportováni do Terezína. Jeden den před odjezdem poslal Louis Rothschild prostřednictvím Červeného kříže zprávu své dceři.

Bylo to však omezeno na pouhých 25 slov: „Toto rozloučení přináší vřelé pozdravy vašich rodičů. Zítra nás odvezou do Terezína! Velká láska od táty a mámy. 27. srpna 1942 Otec“

Po deportaci dostala Marianne Schwab od rodičů ještě další dvě pohlednice. Dopisy, které se dostaly do USA přes jejich známou v Portugalsku, jí přinesly alespoň nějaké zprávy o situaci jejich rodičů v koncentračním táboře.

„Matka mi tehdy nepřímou dala vědět, že má konečně dobrou postavu. Bývala kyprá. Jenže my jsme nebyli hloupí, velice dobře jsme věděli, co se děje.“

Marianne Schwab je tak jediným přeživším její rodiny. Její otec Louis Rothschild zemřel 19. září 1942. Její matka Melanie zemřela 15. srpna 1944. Její bratr Eduard byl zatčen v Nizozemsku a zemřel v Mauthausenu. Oficiální německá pamětní kniha (Gedenkbuch) uvádí datum jeho úmrtí 12. listopadu 1942. Byl prohlášen za mrtvého, protože přesné okolnosti smrti nejsou známy.

Marianne a Fred Schwabovi u památníku deportovaných Židů v Bad Homburgu, 90. léta, soukromá fotografie

Marianne Schwab navštívila město, ve kterém vyrůstala, ještě několikrát během 90. let. Setkávala se zde se spolužáky a sousedy, mluvila se studenty na své bývalé škole a na Kaiserin-Friedrich-Gymnasium, na školu, kterou navštěvoval i její bratr Eduard. Jedna z těchto jejích návštěv byla dokonce natočena. Zvláště působivé je tam vyprávění Marianne Schwab o pogromech z roku 1938.

Navzdory smutným vzpomínkám se Marianne Schwab cítí úzce spjata se svým bývalým rodným městem:

„Vždy se mi trochu stýská po Bad Homburgu,“ popisuje své pocity.

Marianne a Fred Schwabovi u památníku deportovaných Židů v Bad Homburgu, 90. léta, soukromá památka

Na jedné ze svých cest navštívila i památník holocaustu postavený v roce 1988.

„Přemýšlení o tom všem je smutné a bolestivé. Tam, kde stávala synagoga, je na pamětní desce také jméno mého bratra. Byli jsme tam a vidím tam jméno svého otce, Louis Rothschild, Melanie Rothschild, rozená Emmerich, a Edu Rothschild. Musela jsem se dotknout té desky, jmen mého otce a mé matky. Musela jsem se dotknout jejich jmen a vytvořit tím jakési symbolické spojení. Koneckonců, nemám žádný hřbitov, kam bych za nimi mohla jít.“

Madeleine Gerrish, Rozená Schwab: „Nenávist otráví duši“

Marianne Schwab předala svou lásku k Bad Homburgu svým dětem. V listopadu 2013 město Bad Homburg pozvalo dceru Marianne Schwab, Madeleine Gerrish, na odhalení pamětní desky na hlavním nádraží v Bad Homburgu připomínající deportace. Pozvání iniciovala Hochtaunusská společnost pro křesťansko-židovskou spolupráci (Gesellschaft für Christlich-Jüdische Zusammenarbeit Hochtaunus). Z Bad Homburgu odjely dva velké transporty: jeden 10. června 1942, druhý 28. srpna 1942. Druhý transport deportoval rodiče Marianne Schwabové – prarodiče Madeleine Gerrishové – do koncentračního tábora Theresienstadt.

Madeline Gerrish ukazuje fotky svých rodičů Klause Schillinga | © Klaus Schilling

Tato návštěva Německa byla pro Madeleine Gerrish velmi důležitá, ale poněkud ambivalentní. Uvedla, že se tehdy cítila trochu smutně, když si vzpomněla na svou matku, která jako dítě šťastně pobíhala ulicemi Bad Homburgu. Její syn Michael ji tehdy mohl dokonce několik dní doprovázet. Hledali nějaké stopy v bývalém domě jejích prarodičů, v domě rodiny jejího otce ve Frankfurtu, u pamětní zdi kolem starého hřbitova na Börneplatz ve Frankfurtu a v Kurparku v Bad Homburgu, kde stála synagoga až do vypálení 10. listopadu 1938. Madeleine se setkala s přáteli své matky a navštívila školy, které navštěvovala její matka a její strýc Eduard. Na obou školách mluvila se studenty o osudech svých předků, o útěku jejích rodičů z Německa, o jejich novém životě v USA a o tom, jak s těmito zkušenostmi vyrůstala.

Madeleine Gerrish 2013 hovoří se studenty Humboldtschule v Bad Homburgu, Klaus Schilling | © Klaus Schilling

Na studenty udělala silný dojem otevřenost Madeleine Gerrishové a zejména Marianne a Freda Schwabovi, kteří učili své děti, aby v sobě nikdy nepěstovaly nenávist, a to navzdory všem škodám způsobeným jejich rodinám.

Jedna z mnoha otázek, které jim studenti položili, byla: „Jak si vaše matka mohla vypěstovat takový postoj?“

„Nejzajímavější mi přišlo, když Madeleine odpověděla, že bychom neměli trávit svůj život plni nenávisti.“ Její matka totiž nesnášela všechny Němce a přesto se sem vrátila. To považují skutečně za pozoruhodné. Očekával bych, že ponese určité nepřátelství vůči Němcům.“

Jiný student zase poznamenal, že tento pozitivní přístup neznamená na něco zapomenout, ale vyrovnat se se svojí minulostí:

„Překvapilo mě, že paní Gerrishová mluvila tak upřímně a upřímně o svých myšlenkách a zkušenostech a také o příbězích svých rodičů. Také kvůli jejímu přístupu k tomu všemu, že si zvolila tu těžší cestu a vypořádala se s tím, co se stalo, místo aby to v sobě potlačovala.“

Tyto školní přednášky ovšem ukázaly, jak je důležité, aby si další generace vyslechly i příběhy svých bývalých židovských sousedů a jak se dnes manipuluje s holocaustem nejen v Německu ale i v dalších zemích.“

[ZDROJ](#)

Zpracoval: Myšpule/myspulesvet.org